

ค่าวมที่สุด
ที่ มท 0804.5/ 4433

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

26 เมษายน 2550

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ....

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อถึง 1. หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นรา 0503/4974 ลงวันที่ 4 เมษายน 2550

ตามที่แจ้งว่ากระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวไว้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการกระทรวงนั้น จึงขอให้กระทรวงมหาดไทย พิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... ที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอแล้วมีความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประเด็นเรื่องนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... มาตรา 4 กำหนดให้ผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 มาตรา 3 กำหนดให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เป็นนายทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนในจังหวัดอื่น และให้ทรัพย์รัฐมนตรี แต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ในประเด็นนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นการดำเนินการที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจมาตรา 2542 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดให้ถ่ายโอนภารกิจการอนุญาตให้ควบคุมหอพักเอกชนตามพระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ. 2507 ให้อยู่ในอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

2. ประเด็นเรื่องคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก

ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... มาตรา 6 กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการหอพัก โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานกรรมการ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการรวม 16 คน ซึ่งมีปลัดกระทรวงมหาดไทย และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รวมอยู่ด้วย โดยเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับ

นโยบาย แผนงาน มาตรการและสิทธิประโยชน์แก่หอพัก วาระเบี่ยงเบี้ยวกับการรับรองมาตรฐานหอพัก และ หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ การให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและ เอกชนที่ปฏิบัติงานด้านดำเนินกิจการหอพัก มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักทั้งของรัฐและเอกชน รวมถึงการติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐคับใช้ และเสนอแนะปรับปรุงตลอดจนเปรียบเทียบปรับ ผู้กระทำการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะกรรมการทำงานทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 มิได้มีการกำหนดไว้ ในประเด็นนี้พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการลงเติมกิจการหอพักตามร่างพระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ. .... แต่ควรจะได้มีการทบทวนถึงอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวในเรื่องของการเปรียบเทียบปรับ เนื่องจากตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจในการยกเว้นห้องพักตามร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... ข้อหนึ่งกำหนดไว้ว่า ต้องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับตาม ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... มาตรา 4 กำหนดให้ผู้บริหารห้องถิ่นเป็นนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งดำเนินการดังกล่าวมีอำนาจและหน้าที่โดยตรงในการควบคุมกิจการหอพักให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงควรที่จะกำหนดให้ผู้บริหารห้องถิ่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการเปรียบเทียบปรับ อีกทั้ง ยังจะเป็นการช่วยลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานอีกด้วย เพราะหากเกิดการกระทำผิดตามร่างพระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ. .... แล้วทุกเรื่องต้องส่งมาให้คณะกรรมการดังกล่าวหรือคณะกรรมการที่คณะกรรมการดังกล่าวแต่งตั้ง เปรียบเทียบปรับก็จะก่อให้เกิดความล่าช้าและไม่สะดวกในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เนื่องจากในภารกิจงานภูมิประเทศ ของคณะกรรมการค่อนข้างจะมีความยุ่งยากในหลาย ๆ เรื่อง เช่น การนัดประชุม องค์ประชุม เป็นต้น ซึ่งอาจจะ ก่อให้เกิดความเสียหายกับประชาชนและราชการได้

3. ประเด็นเรื่องค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาต

ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... มาตรา 20 กำหนดให้บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าต่อใบอนุญาต ค่าใบแทนใบอนุญาต และรายได้อื่น ๆ ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 มิได้มีการกำหนดไว้ ในประเด็นนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นการดำเนินการ ที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 และแผนปฏิบัติการกำหนด ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ค่าปรับที่ได้จากการกระทำผิด ตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะถือว่าเป็นรายได้อื่น ๆ ซึ่งต้องตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยหรือไม่ ถ้าก็อว่าเป็น ก็ควรกำหนดให้ชัดเจนไว้ในมาตรา 20

4. ประเด็นเรื่องภาษีป้าย

ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... มาตรา 29 วรรคสอง กำหนดให้ป้ายหอพัก ได้รับ การยกเว้นตามภาษีป้าย ซึ่งตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มิได้กำหนดยกเว้นไว้ ในประเด็นนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า น่าจะได้มีการทบทวนในเรื่องดังกล่าวให้ละเอียดรอบคอบ เนื่องจากปัจจุบันนี้รายได้หลักที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองมากจากภาษี 3 ประเภท คือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีป้าย และภาษีบำรุงท้องถิ่น ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... มาตรา 20 วรรคสอง กำหนดให้ ป้ายหอพัก ได้รับการยกเว้นตามภาษีป้าย จะเกิดผลกระทบกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้มี รายได้ลดลง โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลนคร เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอารีย์ วงศ์อรยัช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
ส่วนกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. 0-2241-9034/โทรสาร 0-2241-9035